

Statistiken över 1952 års taxeringar

Av förste aktuarien John Bredal-Bauer

Som bekant utarbetar statistiska centralbyrån sedan åtskilliga år tillbaka en årlig sammanställning över utfallet av taxeringarna, vilken kompletteras med uppgifter om fördelningen av de skattskyldigas inkomster och förmögenheter. Resultatet av dessa undersökningar för taxeringsåret 1952 komma att publiceras i en berättelse, benämnd Skattetaxeringarna samt fördelningen av inkomst och förmögenhet, taxeringsåret 1952. Denna berättelse beräknas utkomma av trycket under sommarens lopp. En sammanfattning av de viktigaste resultaten lämnas härnedan.

I. Taxeringsutfallet år 1952.

A. Fastighetstaxeringen.

Under år 1952 ägde allmän fastighetstaxering rum. Denna gav till resultat kraftigt höjda fastighetsvärden. Detta framgår av nedanstående tab. 1, i vilken uppgifter lämnas om såväl 1951 som 1952 års värden på skattepliktiga fastigheter.

Tab. 1. Fastighetsvärden, milj. kr.

	År 1951	År 1952	Höjning milj. kr	I %
Jordbruksfastighet	6.055,7	9.233,9	3.178,2	52,5
Jordbruksvärde	2.457,4	4.333,7	1.876,3	76,4
Skogsvärde ..				
Tomt- och industrivärde .	119,0	146,1	27,1	22,8
Summa	8.632,1	13.713,7	5.081,6	58,9
Annan fastighet				
Markvärde ..	5.601,9	8.543,7	2.941,8	52,5
Byggnadsvärde	24.484,5	33.566,2	9.081,7	37,1
Parkvärde	2,1	3,5	1,4	66,7
Summa	30.088,5	42.113,4	12.024,9	40,0

Som synes av tabellen har den procentuella värdestegringen varit kraftigare för jordbruksfastighet än för annan fastighet med resp. 58,9 och 40,0 %. Vad det förstnämnda fastighetsslaget beträffar, kommer den relativt största uppgången, 76,4 %, på skogsvärdet, medan jordbruksvärdet ökats med något mer än 50 %. I fråga om annan fastighet kan av de båda huvuddelvärdena markvärdet uppvisa en relativt sett betydligt kraftigare värdeökning än byggnadsvärdet. I belopp uttryckt är dock ökningen av byggnadsvärdet mer än tre gånger så stor som ökningen av markvärdet.

Nämnas kan, att de vid 1952 års allmänna fastighetstaxering framkomna värdestegringarna äro avsevärt kraftigare än de som inträffade vid nästföljande allmänna fastighetstaxering, nämligen 1945 års. Vid den sistnämnda ökades totalvärdet av jordbruksfastighet med 29,6 % och av annan fastighet med 14,9 %. Vid 1952 års fastighetstaxering höjdes sålunda — i procent räknat — värdet av jordbruksfastighet ungefär dubbelt så mycket som vid 1945 års och värdet av annan fastighet ännu mer.

B. Inkomst- och förmögenhetstaxeringen.

En sammanfattning av utfallet av 1952 års taxering till statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt samt kommunal inkomstskatt lämnas i tab 2.

Tab. 2.

Taxering till statlig inkomstskatt	Fysiska personer m. fl.	Övriga skattskyldiga	Samtliga skattskyldiga	Differens från år 1951	
				milj. kr	i %
Uppskattad inkomst:					
av jordbruksfastighet	1.909,7	200,0	2.109,7	686,5	38,5
» annan fastighet.....	289,6	63,5	353,1	— 5,1	— 1,4
» rörelse o. d.....	1.876,9	2.559,0	4.435,9	848,7	23,7
» tjänst m. m.....	18.941,6	—	18.941,6	3.290,4	21,0
» kapital	568,6	53,5	622,1	95,2	18,1
Underskott å förvärvskälla.....	152,2	20,9	173,1	38,5	28,6
Sammanräknad nettoinkomst.....	23.434,2	2.855,1	26.289,3	4.777,2	22,2
Allmänna avdrag (utom underskott).....	2.627,5	229,1	2.856,6	273,9	10,6
Taxerad inkomst.....	20.797,3	2.626,0	23.423,3	4.501,7	23,8
Beskattningsbar inkomst.....	13.917,9	2.626,0	16.543,9	4.437,8	36,7
Uträknad skatt.....	2.198,4	1.013,1	3.211,5	931,1	40,8
Taxering till statlig förmögenhetsskatt					
Beskattningsbar förmögenhet.....	21.116,6	1.161,9	22.278,5	1.852,3	9,1
Uträknad skatt.....	142,3	1,9	144,2	14,4	11,1
Taxering till kommunal inkomstskatt					
Taxerad inkomst.....	22.025,8	2.795,8	24.821,6	4.801,1	24,0
Beskattningsbar inkomst.....	18.763,6	2.795,8	21.559,4	4.676,9	27,7

I tabellen har åtskillnad gjorts mellan å ena sidan fysiska personer, oskifta dödsbon och familjestiftelser samt å andra sidan övriga skattskyldiga, av vilka de svenska aktiebolagen äro de ojämförligen mest betydelsefulla.

Såsom av tabellen framgår har såväl inkomst- som förmögenhetstaxeringen år 1952 givit höjda värden som resultat.

Vad först den statliga inkomsttaxeringen beträffar, förete samtliga förvärvskällor utom annan fastighet mer eller mindre kraftiga inkomstökningar. Främst kommer jordbruksfastighet med en inkomstökning på 38,5 %. Den beror främst på de stora skogsvinsterna. Därefter följa rörelse — bolagens viktigaste förvärvskälla — med 23,7 %, tjänst m. m. som är den i fråga om de absoluta beloppen ojämförligen viktigaste förvärvskällan, med 21,0 %

samt kapital med 18,1 %. Tjänsteinkomsterna, som endast förekomma hos fysiska personer m. fl., ha påverkats av lönestegringarna år 1951 samt kapitalinkomsterna av det upphävida utdelningsstoppet samt höjning av bankernas inlåningsräntor. Annan fastighet uppvisar i motsats till de övriga förvärvskällorna en inkomstminskning. Denna är dock ganska obetydlig och utgör endast 1,4 %. Även de allmänna avdragen förete uppgång. Sålunda har underskott å förvärvskälla stigit med 28,6 % samt andra allmänna avdrag, som till största delen utgöras av påförda kommunalutskylder, med 10,6 %.

Den sammanräknade nettoinkomsten, som utgör summan av inkomsterna från de skilda förvärvskällorna efter avdrag av underskott å förvärvskälla, har ökats med 22,2 % eller

4.777,2 milj. kr. Inkomstökningen vid 1952 års taxering överstiger vida de inkomstökningar, som framkommit vid de närmast föregående taxeringarna, och man måste gå tillbaka till år 1947 för att finna någon motsvarighet. Även det året ökades den sammanräknade nettoinkomsten med mer än 20 %.

Vad de olika kategorierna av skattskyldiga beträffar, förtjänar att nämnas, att inkomstökningen för fysiska personer m. fl. uppgår till 20,8 % och för svenska aktiebolag till 36,4 %. Vad de sistnämnda beträffar kan även nämnas, att inkomst av jordbruksfastighet för dem ökats med 148,4 % och således betydligt mer än fördubblats sedan året förut.

Som en given följd av de starkt stigande inkomsterna kommer även en betydande uppgång i skatteunderlaget. Sålunda har, som av tab. 2 framgår, den taxerade inkomsten ökats med 4.501,7 milj. kr. eller 23,8 % och den beskattningsbara med 4.437,8 milj. kr. eller 36,7 %. Av tabellen framgår vidare, att den taxerade inkomsten överstiger den beskattningsbara med 6.879,4 milj. kr. Skillnaden, som utgöres av ortsavdragen, är betydande men skulle ha varit ännu större, om avdragen kunnat helt utnyttjas. I vilken utsträckning detta icke kunnat ske, är icke känt, men allteftersom inkomstläget förskjutes uppåt, kunna givetvis avdragen i allt större utsträckning utnyttjas av de skatteskyldiga.

Den påförda statliga inkomstskatten uppnådde år 1952 det betydande beloppet 3.211,5 milj. kr., vilket är 931,1 milj. kr. eller 40,8 % mer än år 1951. Av ökningen belöper 661,1 milj. kr. på fysiska personer m. fl.

Den till statlig förmögenhetsskatt beskattningsbara förmögenheten har ökats med 1.852,3 milj. kr. eller 9,1 %. Ökningen torde främst bero på de under år 1951 starkt stigande aktiekurserna. Under år 1951 förekommo även talrika fondemissioner, vilket likaledes bidragit till förmögenhetsstegringen.

Den statliga förmögenhetsskatten belöper, såsom tab. 2 utvisar, till övervägande delen på fysiska personer m. fl. Den påförda förmögenhetsskatten uppgår till 144,2 milj. kr., vilket utgör 6 promille av den beskattningsbara förmögenheten och motsvarar 4,5 % av den statliga inkomstskattens totalbelopp.

Utöver de statliga inkomst- och förmögenhetsskatterna böra för fullständighets skull även tre andra slag av skatter till staten omnämnas i samband med redogörelsen för taxeringsutfallet, nämligen skatten vid utskiftning av aktiebolags tillgångar — utskiftningsskatt — samt de nya skatterna investeringsskatt och konjunkturskatt. Någon närmare redogörelse för ifrågavarande taxeringar skall ej här lämnas. Nämnas skall endast, att den påförda utskiftningsskatten uppgick till 2,3 milj. kr., investeringsskatten till 28,4 milj. kr. och konjunkturskatten till 54,1 milj. kr. Sammanlagt uppgingo således ifrågavarande skatter till 84, 8 milj. kr., vilket är mindre än 3 % av den statliga inkomstskatten.

Vid den kommunala inkomsttaxeringen har den taxerade inkomsten stigit med 4.801,1 milj. kr. eller 24,0 % och den beskattningsbara med 4.676,9 milj. kr. eller 27,7 %. Jämfört med den statliga inkomsttaxeringen visar, re-

lativt sett, den förstnämnda inkomsten ungefär samma, den sistnämnda en betydligt svagare uppgång. De kommunala ortsavdragen kunna ur tabellen uträknas till 3.262,2 milj. kr. och uppgå således ej till hälften av de statliga. Det totala kommunala skatteunderlaget, som består av såväl fastighets- som inkomstskattekrönor, uppgick år 1952 till 243,5 milj. skattekrönor mot 188,2 milj. år 1951. Uppgången, som beror på såväl ökade fastighetsvärden som stigande inkomster, utgör 29,4 %. Av hela skattekrönorna belöper 11,5 % på fastighet och 88,5 % på inkomst. År 1951 — före den sista allmänna fastighetstaxeringen — var proportionen 10,3 mot 89,7 %.

Vid 1952 års kommunala inkomsttaxering tillämpades för sista gången de gamla (lägre) ortsavdragen. För fastställande av den preliminära kommunala inkomstskatten för år 1953 måste emellertid, liksom året innan, skatteunderlaget beräknas eller omräknas, såsom om de nya, i lagen den 2 juni 1950 fastställda höjda ortsavdragen hade gällt. Det sålunda omräknade skatteunderlaget uppgår till 223,5 milj. skattekrönor. Genom de nya ortsavdragen bortgå alltså 20,0 milj. skattekrönor.

II. Fördelningen av inkomst och förmögenhet år 1951.

A. Inkomstfördelningen.

Statistiken över inkomstfördelningen har fr. o. m. år 1951 (taxeringsåret 1952) undergått en genomgripande förändring. Sålunda har nämnda statistik, som tidigare varit en totalräkning, till sin huvuddel omlagts till urvalsundersökning, i det att uppgif-

ter infordras endast för cirka 10 % av samtliga längdförda inkomsttagare, nämligen för personer födda den 5, 15 och 25 dagen i resp. månad. Endast för personer med mer än 30.090 kr. infordras fullständiga uppgifter. Till sådana räknas även äkta makar med sammanlagt mer än 30.000 kr. årsinkomst.

Primärmaterialet, som upprättas dels i länsstyrelserna, dels av taxeringsnämndsordförandena, innehåller uppgifter ej endast, såsom tidigare varit fallet, om inkomsttagarnas inkomst och yrkestillhörighet utan även om deras ålder samt kön och civilstånd. En viktig skillnad mot tidigare års statistik ligger även däri att numera vid den statistiska bearbetningen samtaxerade äkta makar räknas som två skilda inkomsttagare. Förut ingingo de som en enhet i statistiken. Då såsom nyss nämndes statistiken består av en urvalsdelen och en fullständig del, har för åstadkommande av en totalsammansättning en uppräkningsdel av urvalsdelen måst företagas. Därvid ha samtliga siffror inom denna uppmultiplifierats med 10.

På grund av ovan relaterade förändringar är statistiken över 1951 års inkomster ej fullt jämförlig med den förutvarande årliga inkomststatistiken (för åren 1943—1950).

Materialet till den nya inkomststatistiken är också behäftad med vissa brister, som icke funnits tidigare, åtminstone icke i samma utsträckning. Sålunda torde antalet inkomsttagare med mer än 30.000 kr. vara för lågt. Företagen granskning av de framkomna resultaten ger emellertid vid handen, att inkomststatistiken även i sin

Tab. 3. **Antal inkomstagare**

Yrkesgrupper	I n k o m s t k l a s s e r, k r o n o r							Summa	Medelin- komst, kr
	-1.000	1.000 -3.000	3.000 -5.000	5.000 -7.000	7.000 -10.000	10.000 -20.000	20.000		
Företagare									
Jordbr. m. binäringar	3.920	57.260	88.380	73.010	58.130	38.400	5.253	324.353	6.314
Industri o. hantverk..	2.720	15.870	19.890	21.460	18.830	14.390	3.974	97.134	7.502
Samfärdsel	90	1.490	4.010	5.640	5.830	4.900	667	22.627	8.284
Handel	1.900	9.790	14.070	15.210	17.880	20.510	7.109	86.469	9.852
Fria yrken.....	890	2.670	2.390	1.900	1.630	2.660	3.188	15.328	12.443
Övriga	620	1.340	560	350	200	220	71	3.361	4.317
Samtliga företagare ..	10.140	88.420	129.300	117.570	102.500	81.080	20.262	549.272	7.321
Anställda									
Jordbr. m. binäringar	20.020	116.580	87.910	63.470	21.320	4.400	525	314.225	3.819
Industri o. hantverk..	49.740	166.670	221.940	304.100	376.520	122.650	13.224	1.254.844	6.512
Samfärdsel	5.290	20.640	33.880	72.300	88.440	23.590	2.216	246.356	6.942
Handel	33.080	106.370	111.200	89.590	68.750	39.430	11.591	460.011	5.876
Allm. förvaltn.-tjänst	17.830	44.820	51.670	64.180	96.000	69.530	10.900	354.930	7.674
Fria yrken	1.900	5.850	5.530	4.330	3.610	3.780	1.292	26.292	6.930
Husligt arbete.....	11.040	70.330	21.700	2.200	600	140	—	106.101	2.289
Övriga	4.120	8.960	3.760	2.750	2.020	1.100	211	22.921	3.810
Samtliga anställda....	143.020	540.220	537.590	602.920	657.260	264.620	39.959	2.785.589	6.110
Icke yrkesverksamma	69.780	265.100	62.690	38.360	23.400	16.670	4.360	480.360	3.215
Samtl. inkomstagare	222.940	893.740	729.580	758.850	783.160	362.370	64.581	3.815.221	5.920

nya utformning på ett nöjaktigt sätt återger grundmaterialet (inkomstlängderna).

Vad beträffar resultaten av statistiken över 1951 års inkomster lämnas i tab. 3 uppgifter om inkomstfördelningen å inkomstklasser liksom även om medelinkomsten inom olika yrkesgrupper.

Tabellen upptager samma yrkesgrupper som tidigare. Den förutnämnda skiljaktigheten i redovisningen av äkta makar medför, att antalet inkomstagare nu är större än enligt den äldre redovisningsmetoden, samtidigt som den nya metoden orsakar en förskjutning från högre till lägre inkomstklasser resp. medelinkomst. Fördens skull äro ej heller, såsom nyss påpekades, 1951 års siffror fullt jämförbara med tidigare års.

Av samtliga 3.815.221 inkomstagare äro 2.785.589 ellr 73,0 % anställda. Företagarna och de icke yrkesverksamma utgöra resp. 14,4 och 12,6 %. Av de särskilda yrkesgrupperna äro de anställda inom industri och hantverken ojämförligt mest betydande gruppen med 32,9 % av samtliga. Därnäst följer anställda inom handel med 12,0 % samt företagare och anställda inom jordbruk med binäringar med resp. 8,5 och 8,2 %.

Såsom av tabellen framgår, förefinnas betydande olikheter i fördelningen på inkomstklasser de olika yrkesgrupperna emellan. Några procenttal må giva belägg härför. Sålunda hade 20,8 % av företagarna inom fria yrken mer än 20.000 kr. i årsinkomst. Det näst högsta procenttalet för denna inkomstklass uppgår endast till 8,2 och avser

företagarna inom handel. Vidare kan nämnas, att för nämnda två företagargrupper årsinkomsten för resp. 38,2 och 31,9 % översteg 10.000 kr. Skarp kontrast härtill bilda företagarna inom jordbruk, av vilka endast 1,6 % haft mer än 20.000 kr. och 13,4 % mer än 10.000 kr. i årsinkomst.

Bland de anställda förekommo de gynnsammaste inkomstfördelningarna inom grupperna allmän förvaltnings-tjänst och fria yrken, där 22,7 resp. 19,3 % av inkomsttagarna finnas i klasserna över 10.000 kr. De ogynnsammaste fördelningarna uppvisa husligt arbete samt jordbruk med binärningar. Inom dessa grupper tillhöra majoriteten av inkomsttagarna klasserna under 5.000 kr. Detta sammanhänger delvis med att lönerna för ifrå-gavarande yrkesgrupper alltså i viss utsträckning bestå av naturaförmåner, och dylika bruka i regel upptagas till låga värden vid taxeringen.

Sparsammast företrädde inom de lägsta inkomstklasserna äro företagare och anställda inom gruppen sam-färdsel, av vilka resp. 7,0 och 10,5 %

av inkomsttagarna finnas i klasserna under 3.000 kr.

De uppgifter om medelinkomsten per inkomsttagare, som återfinnas i tab. 3, utvisa även, att de yrkesgrup-per, som ha en gynnsam inkomstför-delning, också ha en hög medelin-komst, något som för övrigt är helt naturligt. I särklass står även här gruppen företagare inom fria yrken med en medelinkomst av 12.443 kr. Därefter följa företagare inom handel (9.852 kr.) och samfärdsel (8.284 kr.), anställda inom allmän förvaltnings-tjänst (7.674 kr.) samt företagare in-om industri och hantverk (7.502 kr.). Den lägsta medelinkomsten, 2.289 kr., ha de anställda inom husligt arbete haft.

Låg medelinkomst förekommer även för de icke yrkesverksamma, vilket till väsentlig del beror på icke yrkes-verksamma gifta kvinnor (se nedan).

Beträffande de nyheter, som 1951 års inkomststatistik har att erbjuda, skall här endast lämnas en sammanfattning av inkomstfördelningen allt-efter inkomsttagarnas kön och civil-stånd. Uppgifter härom finnas i tab. 4.

Tab. 4. **Antal inkomsttagare**

Kön, civilstånd	Inkomstklasser, kronor							Summa	Medelin-komst, kr
	—1.000	1.000—3.000	3.000—5.000	5.000—7.000	7.000—10.000	10.000—20.000	20.000		
Ogifta män.....	21.820	206.230	207.220	182.450	119.920	29.800	3.190	770.630	4.913
„ kvinnor	27.900	239.240	170.720	102.150	49.260	16.080	1.022	606.372	3.957
Summa ogifta	49.720	445.470	377.940	284.600	169.180	45.880	4.212	1.377.002	4.492
Gifta män.....	12.040	118.040	186.760	360.240	541.140	281.280	54.178	1.553.678	8.442
„ kvinnor	151.280	173.390	95.050	62.660	34.350	14.600	2.197	533.527	3.146
Summa gifta	163.320	291.430	281.810	422.900	575.490	295.880	56.375	2.087.205	7.088
Förut gifta män.....	1.380	46.680	23.170	25.300	24.760	11.640	2.229	135.159	5.669
„ „ kvinnor ..	8.520	110.160	46.660	26.050	13.730	8.970	1.765	215.855	3.894
Summa förut gifta	9.900	156.840	69.830	51.350	38.490	20.610	3.994	351.014	4.577
Totalsumma	222.940	893.740	729.580	758.850	783.160	362.370	64.581	3.815.221	5.920
Därav män.....	35.240	370.950	417.150	567.990	685.820	322.720	59.597	2.459.467	7.183
„ kvinnor	187.700	522.790	312.430	190.860	97.340	39.650	4.984	1.355.754	3.628

Av tabellen kan utläsas, att inkomstfördelningen för männen är avgjort gynnsammare än för kvinnorna, och detta är helt oberoende av inkomsttagarnas civilstånd. Särskilt framträdande är skillnaden mellan gifta män och gifta kvinnor. Av de sistnämnda komma 78,7 % i klasserna under 5.000 kr, medan detta är fallet för endast 20,4 % av de förstnämnda. Ärvid måste dock ihågkommas, att av de 151.280 gifta kvinnor, vilka enligt tabellen haft en inkomst under 1.000 kr., ett betydande antal icke ens nått upp till 600 kr. och sålunda nu taxerats på grund av samtaxering med maken, medan de däremot ej skulle taxerats, om de varit ogifta eller förut gifta. För samtliga kvinnor resp. samtliga män är motsvarande procenttal 75,4 resp. 33,5.

Jämföras inkomstfördelningarna för de olika civilstånden, finner man, att fördelningen är gynnsammast för gifta (män och kvinnor sammantagna), därefter för de förut gifta samt minst gynnsam för de ogifta. Kombinerar kön och civilstånd, står sig icke detta omdöme. Man skall då t. ex. finna, att fördelningen är mer gynnsam för ogifta män än för förut gifta kvinnor.

Beträffande medelinkomstens variation kan man här liksom i fråga om yrkesgrupper iakttaga sambandet mellan gynnsam inkomstfördelning och hög medelinkomst.

B. Förmögenhetsfördelningen.

I fråga om förmögenhetsstatistiken har i motsats till inkomststatistiken inget förändring inträffat. Densamma grundar sig alltjämt på längderna över taxeringen till statlig förmögenhets-

skatt och omfattar således endast förmögenheter över 30 000 kr.

I tab. 5 lämnas uppgifter om förmögenhetsfördelningen inom olika yrkesgrupper. Förmögenhetsuppgifterna avse de skattepliktiga, ej de beskattningsbara förmögenheterna.

Såsom tabellen utvisar, uppgick hela antalet förmögenheter över 30.000 kr till 240.760. Av dessa ägdes 114.028 (47,4 %) av företagare 58.641 (24,3 %) av anställda samt 68.091 (28,3 %) av icke yrkesverksamma. De högsta förmögenhetsklasserna äro glest besatta. Sålunda utgöra de 1.057 miljonförmögenheterna endast 0,4 % av samtliga, under det att 95,3 % av förmögenheterna understiga 250.000 kr samt 80,9 % understiga 100.000 kr. I fråga om de olika yrkesgrupperna kan observeras, att för såväl företagare som anställda inom handel (dit även bank- och försäkringsväsendet räknas) och fria yrken mer än 25 % av förmögenheterna äro större än 100.000 kr.

Summan av samtliga skattepliktiga förmögenheter över 30.000 kr uppgick år 1951 till 21 537,4 milj. kr. I ovanstående tab. 2 har den totala beskattningsbara förmögenheten för fysiska personer enligt 1952 års taxering uppgivits till 21.116,6 milj. kr. Skillnaden mellan dessa belopp har flera orsaker men beror främst på sådana reduktioner av skattepliktiga förmögenheter jämligt 9 § förordningen om statlig förmögenhetsskatt, som förekomma, när den skattskyldiges sammanräknade nettoinkomst understiger ett belopp motsvarande $3\frac{1}{3}$ % av den skattepliktiga förmögenheten. Storle-

Tab. 5. **Antal förmögenheter**

Yrkesgrupper	F ö r m ö g e n h e t s k l a s s e r, k r o n o r							Summa
	30.000— 50.000	50.000— 70.000	70.000— 100.000	100.000— 250.000	250.000— 500.000	500.000— 1.000.000	1.000.000—	
Företagare								
Jordbr. m. binäringar	42.951	15.722	8.858	6.169	676	209	130	74.715
Industri o. hantverk..	5.285	2.393	1.558	1.866	418	117	55	11.692
Samfärdsel	1.530	565	350	241	30	13	7	2.736
Handel	8.014	4.318	3.376	4.111	874	217	90	21.000
Fria yrken	941	595	527	912	276	73	21	3.345
Övriga	220	118	70	87	28	8	9	540
Samtliga företagare ..	58.941	23.711	14.739	13.386	2.302	637	312	114.028
Anställda								
Jordbr. m. binäringar	2.215	595	249	218	30	8	3	3.318
Industri o. hantverk..	9.955	3.158	2.128	2.857	814	306	172	19.390
Samfärdsel	2.066	652	417	412	109	27	20	3.703
Handel	5.792	2.679	2.043	2.913	911	267	120	14.725
Allm. förvaltn.-tjänst	6.582	2.750	1.930	2.528	566	163	50	14.569
Fria yrken.....	497	241	164	287	76	17	6	1.288
Husligt arbete.....	776	219	77	43	5	—	—	1.120
Övriga	252	92	76	82	21	5	—	528
Samtliga anställda	28.135	10.386	7.084	9.340	2.532	793	371	58.641
Icke yrkesverksamma	29.103	13.270	9.554	11.828	2.967	995	374	68.091
Samtliga	116.179	47.367	31.377	34.554	7.801	2.425	1.057	240.760

ken av den förmögenhet, som sålunda genom reduktion undgår beskattning kan uppskattas till 472,2 milj. kr eller 2,2 % av den sammanlagda skattepliktiga förmögenheten och minskningen i statens skatteintäkter till följd av förmögenhetsreduktionerna till 5,8 milj. kr.

Antal förmögenheter över 30.000 kr, som på grund av nyssnämnda bestäm-

melser bli mer eller mindre reducerade vid taxeringen, uppgår till 8.663 eller 3,6 %. Av dessa komma 1.668 att efter reduktionen understiga 30.000 kr och sålunda upphöra att vara beskattningsbara. Av de, som alltjämt kvarstå som beskattningsbara, ha 1.049 reducerats maximalt, d. v. s. hälften av det skattepliktiga beloppet.